

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

CAPITOLUL 2

12 În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.

Fuga în Egipt – Omorârea pruncilor

13 După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice:

„Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu ; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.”

14 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, noaptea, și a plecat în Egipt.

15 Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinescă ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice :

„Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”

16 Atunci Irod, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi.

17 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice :

18 „Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere și bocet mult : Rahela își jelea copiii

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

și nu voia să fie mângâiată,
pentru că nu mai erau.”

Moartea lui Irod – Întoarcerea din Egipt

19 După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt, 20 și-i zice : „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului.”

21 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în țara lui Israel.

22 Dar când a auzit că în Iudeea împărătește Arhelau, în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo ; și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii. 23 A venit acolo și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proroci :

că El va fi chemat Nazarinean” ...

Peste ani, cu puțin timp înainte de Jertfa de pe cruce, Domnul Isus i-a spus lui Pilat :

„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, ..., „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor ; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

„Atunci un Împărat tot ești !”, I-a zis Pilat.

„Da”, a răspuns Isus.

„Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr:

Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu”. [Ioan 18 : 36 - 37]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

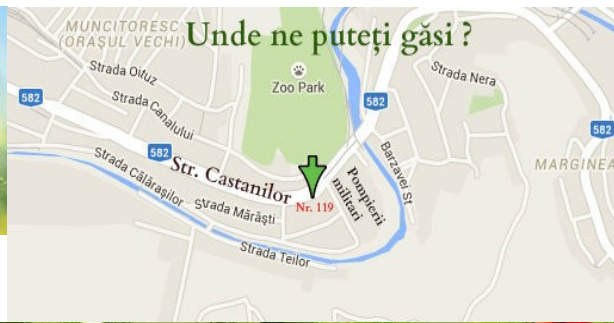
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

ISAMUEL 25 : 6

VĂ DORIM SĂRBĂTORI BINECUVÂNTATE !

Nr. 304 / Duminică 29 Decembrie 2019 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

Sărbători binecuvântate !

PSALMUL 50 : 23
„Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acelaia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”.

Vă dorim ca DUMNEZEU să vă binecuvânteze cu tot ceea ce numai EL știe că vă doriți și aveți nevoie !

Editorial. EL a venit să mă salveze !

Într-o zi aspră de iarnă, în care zăpada era viscolită de un vânt foarte puternic și gerul era cumplit, un angajat al unei cabane din Munții Alpi, ieși din adăpostul său. Vântul aproape că-l doboră de pe picioare. Cu greu se îndreptă spre cușca lui Ralf. Acesta era un uriaș câine Saint Bernard, cântărind cam 90 de kilograme.

Când se ridica pe labele din spate avea o înălțime de doi metri. Ți-ar fi oare teamă să întâlnești un astfel de câine ? Ei bine, Ralf nu făcuse nimănui nici un rău, dimpotrivă, el fusese dresat să salveze oameni. Cine avea nevoie să fie salvat de el ? Vei vedea imediat.

Munții Alpi sunt cei mai înalți din Europa. Acolo este tot timpul iarnă și zăpada nu se topește niciodată. Mulți turiști se rătăcesc prin munții aceștia și în scurt timp pot muri din cauza frigului. Iată de ce puternicii câini Saint Bernard sunt dresați și trimiși în misiune, să caute oameni rătăciți sau doborâți de frig și să-i salveze.

Ei bine, Ralf era cel mai bun câine salvator. Nu știu dacă tu ai salvat până acum pe cineva de la moarte, însă Ralf salvase 67 de oameni deja ! Îți dai tu seama câtă recunoștință aveau acei oameni, împreună cu familiile lor pentru acest câine deosebit ?

Cabanierii și toți lucrătorii de la *Salvamont* îl iubeau de asemenea, foarte mult pe Ralf. Iată de ce bărbatul care se pregătea să-l trimită pe Ralf în misiune se întreba acum dacă nu e prea aspră vremea de afară chiar și pentru Ralf. N-ar fi vrut să i se întâmple ceva rău. În timp ce-i mângâia blana deasă, Ralf îl privea drept în ochi pe stăpânul său, parcă întrebându-l : „Ce dorești să fac pentru tine ? Sunt gata să fac orice mi-ai cere !”

De atâția ani, de când îl avea pe Ralf lângă el, omul acesta ajunsese să-l iubească foarte mult pe acest câine deosebit de credincios și ascultător. Totuși, ceva îi spunea că trebuie să-l trimită în misiune. Dacă pe undeva, prin zăpadă zăcea un om fără ajutor ?

„Hai Ralf, hai băiatule ! Trebuie să pleci la treabă”. Drept răspuns, Ralf îi linse de două ori mâna stăpânului său, apoi, cu pași domoli, dar hotărâți ieși din cușcă. Se uită mai întâi în diferite direcții, apoi se hotărî să apuce pe poteca ce ducea spre pârtia de schi. Vântul bătea cu multă putere, iar zăpada viscolită îi intra în ochi bietului câine, dar acesta nu dădea înapoi.

[Continuarea pe pag. 2. Preluat din broșura *Isus m-a răscumpărat*]

[Continuarea de pe pag. 2]

Lupta lui cu zăpada și-a meritat efortul deoarece după o oră de căutări el a găsit un om căzut sub zăpadă. Să fi murit oare ? Ralf se apropie repede și cu mirosul său foarte fin simți că omul încă mai respira. Imediat câinele îi linse mâinile și fața pentru a-l încălzi puțin. În multe cazuri omul își revenea prin aceasta, iar apoi, ajutat de câine, mergea până la cabană. Alteori, când omul era prea obosit, câinele dădea alarma la cabană și atunci veneau cei de acolo în ajutor. Acum însă omul nu se mișca deloc, iar distanța până la cabană era prea mare ... Cu multă grijă el își întinse corpul mare și îmblănit peste omul înghețat, ca să-l încălzească mai bine. Vântul rece îl lovea pe bietul câine fără milă, dar el stătea cu răbdare acolo, în așteptarea unui semn de viață din partea omului. Câtă bucurie a simțit el atunci când omul a început să miște, puțin câte puțin ! Într-un târziu omul a deschis ochii. El nu înțelegea însă unde se află. Când a văzut deasupra lui câinele uriaș s-a speriat. Era convins că este un lup. Fără să judece prea mult, cu o mișcare bruscă și-a scos cuțitul de vânatoare și l-a împlântat adânc, în pieptul lui Ralf. Câinele a scos un urlet sfâșietor. Ar fi putut atunci să-l muște de gât pe acel om nerecunoscător, dar el nu i-a făcut nici un rău, ci s-a ridicat, clătănându-se și a început să-și croiască drum încet, cu greu și cu dureri mari, spre adăpostul de salvare, adică spre cabană, ca să-l conducă acolo pe om. În urma lui rămânea pe zăpadă o dâră roșie de sânge. Omul care fusese salvat și-a dat seama de ceea ce făcuse și a început să plângă. „*El a venit să mă salveze, iar eu ..., iar eu ...*”. spunea el. Lacrimi mari îi brăzdau obrazii. Cu greu el s-a ridicat, mergând după urmele câinelui. Atunci când Ralf nu se mai vedea el se orienta după urmele de sânge din zăpadă.

Ralf a căzut imediat ce a ajuns la adăpost. Cabanierul, cutremurat de suferința câinelui a chemat ajutoare, care l-au luat în brațe și l-au pus pe o masă mare din holul cabanei. Sângele curgea fără încetare din pieptul lui Ralf. Cu toții plângeau, în timp ce Ralf le lingea mâinile. În acel moment, cu față răvășită de durere a intrat pe ușă omul care fusese salvat. El s-a aruncat în genunchi lângă Ralf, și fără să țină cont că se adresează unui câine și nu unui om a început să spună : „*Iartă-mă ! Iartă-mă !*” Într-un târziu, neputincios el începu să mângâie blana câinelui. Atunci i-a fost dat să trăiască un moment deosebit – în timp ce îi mângâia capul, Ralf a lins mâna omului, aceeași mână care a înfipt cuțitul în pieptul său. „*V-a iertat*”, i-a spus atunci cabanierul. „*Cred că eu n-aș fi fost în stare să vă iert, dar iată că el poate*”. În clipa aceea câinele și-a lăsat capul într-o parte. Murise !

Aceasta este o istorie adevărată și emoționantă și ea ilustrează foarte bine ceea ce a făcut pentru noi Domnul Isus Cristos. El Se bucura de toată slava pe care I-o dădea îngerii din cer, iar adăpostul Lui era mult mai minunat decât adăpostul din care Ralf a plecat în ultima lui misiune. Din nefericire însă noi eram pierduți și rătăceam pe căile păcatului, ca acel om care se pierduse prin munți. „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui*” ... (Isaia 53 : 6)

Ca și în cazul lui Ralf, bunătatea Domnului Isus a fost răsplătită de către oameni cu o lovitură de moarte. În loc să fie recunoscători, oamenii L-au răstignit. Ca și Ralf, El și-a dat viața, ca s-o salveze pe a noastră. Domnul Isus ar fi putut să Se răzbune pe oamenii aceia nerecunoscători, dar El vrea să ne conducă spre acel adăpost de salvare din cer, pe toți cei care ne încredem în El și mergem pe urmele pașilor Lui, marcate cu sânge.

Ca și omul din întâmplarea noastră, și tu trebuie să-ți regreți păcatele și atunci vei obține iertarea Domnului Isus, deoarece El te iubește nespus de mult.

„*Căci știți că nu cu ... argint sau cu aur ați fost salvați ... ci cu sângele scump al Domnului Isus Cristos*”. (I Petru 1 : 18 - 19)

„EU TE-AM CUMPĂRAT CA SĂ-ȚI REDAU LIBERTATEA !”

Odinioară, pe când mai exista sclavia și comerțul cu sclavi, în piața unui oraș a fost adus împreună cu alții un tânăr înalt, zvelt și voinic.

Stăpânul murise și sclavii ce-i aparțineau urmau să fie vânduți altor proprietari. Erau scoși la mezat, cu alte cuvinte, erau vânduți celor care dădeau mai mult.

O, cum ura Jo negoțul acesta ! El își ura lanțurile, ura stăpânirea care favoriza negoțul cu oamenii vânduți ca niște animale, ura toată această cumplită înjosire umană.

Expus în mijlocul pieței, în dogoarea soarelui, el hotărî în sine lui să nu se dea bătut și în eventualitatea că va fi cumpărat să nu lucreze pentru noul lui stăpân. Deodată negustorul îi rosti numele și-l prezentă cumpărătorilor :

„Jo e un băiat de toată isprava, bun de muncă pentru mulți ani înainte ...”. „Eu n-am să muncesc !” - rosti apăsător Jo. Negustorul însă nu-i dădu nici o atenție și continuă să menționeze vârsta, statura și greutatea sclavului, căutând să urce astfel prețul. Suma creștea treptat și lui Jo nu-i venea a crede că poate costa atât de scump. Numărul cumpărătorilor se micșora, până în cele din urmă nu mai rămaseră decât doi care țineau să-l cumpere cu orice preț.

Când se anunță o cifră mai presus de orice închipuire, unul din cei doi negustori îl cumpără și-l luă cu dânsul. „N-am să muncesc !” - zise hotărât Jo. „N-am să muncesc, nici cu bătaia n-o să mă faceți să muncesc !”

Noul stăpân îl duse cu el, fără să se sinchisească de strigătele lui. Cât ținu drumul, Jo repeta întruna : „N-am să muncesc ! Nici cu bătaia n-o să mă faceți să muncesc !” Ajungând acasă, în loc să-l ducă într-o cocioabă hărăzită sclavilor, stăpânul se opri în fața unei căsuțe curățate și-i spuse :

„Iată locuința ta”. „A mea ?” - se minună Jo „Mulțumesc, dar eu refuz să muncesc”. „Nu-ți cer să muncești, stai aici cât vei pofti”. „Nu mă veți sili să lucrez ?” „Nu, eu te-am cumpărat ca să-ți redau libertatea”.

„Să-mi redați libertatea ? întrebă nedumerit Jo. Dar cum atunci să vă mulțumesc ?” Și Jo se aruncă la picioarele noului său stăpân, zicându-i : „Sunt gata să vă slujesc întreaga viață !” De atunci Jo deveni sluga lui credincioasă și, stăpânul nu cunoscuse un lucrător mai bun decât dânsul. Jo muncea fără a fi silit de nimeni pentru omul care-i răscumpăraseră libertatea. Ceea ce stăpânul a făcut pentru Jo, Cristos a făcut-o pentru noi toți.

[Preluat din broșura *Isus m-a răscumpărat*]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23)
2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.
3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El

să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

VĂ DORIM SĂRBĂTORI BINECUVÂNTATE !